

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/104/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3613010053
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3613010053.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Františka Kováča v trestnej veci proti obžalovanému L. Q. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 15. januára 2014 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske podané v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 23. septembra 2013, sp. zn. 3T/4/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 23. septembra 2013, sp. zn. 3T/4/2013, bol obžalovaný L. Q. podľa § 285 písm. c/ Tr.por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske zo dňa 15.3.2013 pod č. k. Pv 149/12-25 pre skutok kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že

dňa 18.12.2011 v čase okolo 02.30 hod. v U. na M. ul. v bare Dallas pod vplyvom alkoholu pri barovom pulte päťou pravej ruky udrel do tváre v oblasti nosa C. F., následkom čoho C. F. spadol na kolená na podlahu v bare, čím mu spôsobil zlomeninu nosných kostí s vytvorením podkožných krvných výronov s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života v trvaní 8 dní.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. bola poškodená strana Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. so sídlom Mamateyova č. 17, Bratislava odkázaná s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení včas podaným odvolaním napadol v neprospech obžalovaného prokurátor pre nesprávnosť výroku o oslobodení obžalovaného L. Q. t. j. výrokov o vine a treste. Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania namietal správnosť výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby s poukazom na to, že podľa jeho názoru vo veci vykonanými dôkazmi v prípravnom konaní, z nich predovšetkým svedeckými výpoveďami C. F. bezprostredne po spáchaní skutku, ako aj L. F., bol obžalovaný usvedčený zo spáchania zažalovaného skutku. Za nedôveryhodnú považoval pritom výpoveď svedka D. Q. s poukazom na jeho príbuzenský vzťah k obžalovanému, pre ktorý možno mať pochybnosti o jeho nezáujatosti a ani výpoveď svedkyne T. Y. podľa prokurátora nesvedčila v prospech obžalovaného, pretože táto svedkyňa podľa jeho názoru nevidela, kto udrel poškodeného. Poukazoval tiež na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného i postihnutie za priestupok, z ktorých je podľa názoru prokurátora zrejmé, že obžalovaný sa násilného konania dopúšťa opakovane a je dôvodný predpoklad, že vzhľadom k jeho trestnej minulosti a násilnej povesti, ktorú v meste Partizánske požíva, svedkovia a poškodený účelovo zmenili na hlavnom

pojednávani svoje výpovede zo strachu pred ním. Na základe uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. c/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný L. Q. prostredníctvom obhajcu vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora i na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného poukázal na to, že v konaní pred súdom nebol produkovaný žiaden dôkaz, ktorý by obžalovaného usvedčoval zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Pokiaľ poškodený C. F. a tiež svedok L. F. vypovedali na hlavnom pojednávaní pred súdom inak ako v prípravnom konaní, súd prvého stupňa tieto rozpory riadne odstraňoval, pričom obaja svedkovia ich podľa obhajoby logicky vysvetlili. P. Y. na hlavnom pojednávaní jednoznačne uviedla, že v čase prítomnosti obžalovaného pri poškodenom nenapadol obžalovaný poškodeného žiadnym spôsobom, pričom z miesta, kde stála, mala nerušený výhľad a celý čas ich sledovala. Obhajca poukázal tiež na to, že pokiaľ prokurátor odôvodňoval odlišnosť výpovedí poškodeného F. a svedka F. tým, že mali mať strach z osoby obžalovaného, k tomu nebol produkovaný žiaden dôkaz, navyše obaja uviedli, že obžalovaný ich po skutku nekontaktoval a žiadnym spôsobom nenavádzal na zmenu výpovedí.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 3. decembra 2013, vykonal dňa 15. januára 2014 verejné zasadnutie v zmysle § 293 ods. 7 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného (obžalovaný L. Q. výslovne požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti) a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutého výroku rozsudku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby (o vine a treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne a v súlade so zásadou „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ uvedenou v § 2 ods. 4 Tr. por. vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku. Pritom podrobne a v súlade s vykonanými dôkazmi presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti a dôkazy oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného L. Q. spod obžaloby a pre ktoré dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje.

Okresný súd na podklade vo veci vykonaných dôkazov, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, správne zistil, že vykonané dôkazy nielenže pripúšťajú dve protichodné a navzájom sa vylučujúce verzie (možnosti) skutkového riešenia, keď podľa jednej, prezentovanej obžalobou na podklade v prípravnom konaní prezentovaných svedeckých výpovedí predovšetkým C. F. bezprostredne po spáchaní skutku, ako aj L. F., mohol obžalovaný L. Q. spáchať žalovaný skutok spôsobom uvedeným v obžalobe, avšak podľa druhej, prezentovanej obžalovaným L. Q. a potvrdzovanej svedkami D. Q., T. Y. a L. B., ako aj C. F. a L. F. na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa, skutok uvedený v obžalobnom návrhu tam uvedeným spôsobom obžalovaný L. Q. nespáchal, ale zároveň nepostačujú na to, aby bolo možné spoľahlivo vyvodiť jednoznačný a nepochybný záver o tejto podstatnej skutkovej otázke, teda o tom, ktorá z uvedených dvoch verzií (možností) zodpovedá skutočnosti. Záver o vine musí byť totiž založený na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch a nie na domnienkach založených na pravdepodobnosti. Takýto záver nemožno preto vyvodiť len na podklade dôkazov a domnienok (dôvod zmeny výpovedí svedkov podľa prokurátora), na ktoré poukazoval v odvolaní prokurátor, keď tieto dôkazy i ďalšie vo veci okresným súdom vykonané dôkazy

a z nich predovšetkým obhajobné tvrdenia obžalovaného i výpovede svedkov D. Q., T. Y., L. B., ale aj C. F. a L. F. na hlavnom pojednávaní, na ktoré poukázal okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, pripúšťajú aj druhú, protichodnú a vylučujúcu verziu (možnosť), podľa ktorej tento skutok obžalovaný L. Q. nespáchal. Dôkazy, na ktoré poukazoval v odvolaní prokurátor, umožňujú vyvodzovať len podozrenie, že žalovaný skutok sa mohol stať spôsobom uvedeným v obžalobnom návrhu a že ho obžalovaný mohol spáchať, ale zároveň, najmä keď vykonané dôkazy pripúšťajú záver aj o druhej možnosti skutkového riešenia, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia a keď nevylučujú jeho obhajobu, že nekonal spôsobom uvedeným v obžalobnom návrhu, nepostačujú na jednoznačný a nepochybný záver o jeho vine. Zo zásady prezumpcie neviny uvedenej v § 2 ods. 4 Tr. por. vyplýva nielen zásada „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), ale aj to, že obvinenému musí byť vina preukázaná. Vzhľadom na to, že nebolo možné jednoznačne a bez pochybností určiť, ktorá z dvoch možností skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, okresný súd správne zvolil tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia a podľa § 285 písm. c/ Tr.por. ho spod obžaloby oslobodil. Použitie zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) vyplývajúcej z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por. prichádza do úvahy práve vtedy, keď pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o niektorej skutočnosti, trvajú, a tak je tomu aj v posudzovanom prípade, aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných a potrebných dôkazov na náležité zistenie skutkového stavu. Okresný súd takto postupoval, preto jeho záver o oslobodení obžalovaného L. Q. zodpovedá stavu vecí a zákonu.

Odvolací súd po preskúmaní vecí, vzhľadom na už uvedené dôvody, dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátora nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré prokurátor navrhol vyhodnotiť inak, než urobil okresný súd. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolací súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, okresný súd v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci vykonanými dôkazmi a tieto správne a podrobne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má dostatočnú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Vzhľadom na už uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného za dôvodné, preto jeho odvolanie podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.